

És akkor meglátták az óceánt. Tudod, mi a legjobb az óceánban? Hogy nincs vége. Bibi legalábbis nem látta a végét, és amit nem lát az ember, az nem is biztos, hogy van.

Csak álltak ott, a zsúfolt kikötőben, a hatalmas óceánjáró teherszállító hajók között a Viharmadár fedélzetén, Bibi, Józsi meg Feketevízi úr, és nagyon aprónak érezték magukat.

Feketevízi úr arra gondolt, vajon a régi-régi hajósok a szörnyen törékeny vitorlásaikon hogyan is mertek nekivágni az ismeretlen óceánoknak?! Miféle bátorság kellett ahhoz, és miféle eszeveszett kalandvágó? Józsi fejében az motoszkált, hogy gépek, motor meg gázolaj nélkül mennyire iszonyú fáradságos lehetett egy utazás két földrész között. Bibi pedig azon törte a fejét, hogy hűtő nélkül a szakácsok hogyan oldották meg régen, hogy nem romlott meg a tej és a tojás a hosszú tengeri úton. Tényleg vittek magukkal tehenet meg tyúkot?

– Igen – a vén tengeri medve, az öreg kapitány szólalt meg a hátuk mögött –, tényleg nagyon aprók vagyunk a hatalmas óceánhoz képest. Nehéz is felfognom, hogy volt ez régen, amikor most, ezekkel a bivalyerős hajókkal is nagyon veszélyes dolog nekivágni egy hosszú utazásnak. Mert az óceánon olyan viharok, hullámszörnyek és mindenféle rémségek várnak ránk, hogy beleborzongok, ha rá gondolok! A bolygó hollandiról nem is beszélve! Húha! Huhú, a Viharmadár nagy kalandra indul! Erre fogta magát, beleszívott a pipájába, és odéballagott, otthagyta a többieket a felkavart gondolataikkal.

Hullámszörny?! Kísértethajó?! Rémek?! Lehet, hogy inkább egy ilyen fantasztikus konténerszállítóval kéne nekivágni – töprengett Bibi. Vagy még inkább sehogy. Hajókázzanak csak vissza szépen a folyón, az nagyon jó lesz, és majd írnak otthonról egy szép levelet Felhőshomlokú Kapitánynak, hogy nagyon sajnálják, és ő ugyan nagyon hiányzik nekik, de nem tudnak menni. Az óceán és óceánjárók látványa Józsi és Feketevízi úr számára is lehengerlő és egyben letaglózó volt. Nem is mertek odanézni az egyik óriás mellett ringatózó Viharmadárra.

– Á, én nem is tudom... – szólalt meg végül Bibi. – Mi lenne, ha mégse...

Józsi és Feketevízi úr összenéztek.

– Ha te, Bibi..., akkor mi a te kedvedért... – kezdte mintegy nehéz szívvel, fájdalmasan sóhajtozva Feketevízi úr.

– Csak hogy bajod ne essen! – jelentette ki aztán határozottan Józsi, hogy Feketevízi úr sóhajtozását végre berekessze. – Szólok a kapitánynak! – és már indult is, hogy megbeszélje a hazautat. Bibi és Feketevízi úr utánaballagtak. A kapitány egy szót sem szólt, csak a fejét csóválva dörmögött magában, hogy hát végül is, meg hogy neki mindegy, ha kifizetik, arra megy, amerre parancsolják, bár ő ezt nem érti, meg ilyenek.

Egy utolsó sétára indultak a kikötőben, hogy búcsút vegyenek a hatalmas óceánjáróktól meg a még hatalmasabb óceántól. Szótlanul ballagtak egymás mellett, zsebre dugott kézzel. Bibi nagyon letört volt. Fel se nézett a hajókra. Arra sem volt kíváncsi, hogyan rakodnak be a konténerekkel. Nem érdekelte, hogy most végignézhetné, mennyi ember meg gép dolgozik azon, hogy egy kis műanyag zsiráf, mint amilyen a zsebében lapul, eljusson Kínából az ő

Bibi és Józsi 9. rész - Szörnyek

Írta: Balla Margit

2016. június 29. szerda, 13:54 - Módosítás: 2016. június 29. szerda, 14:54

---

játékboltjukba. Bibinek a tengeri szörnyektől való félelménél már csak a szomorúsága volt nagyobb. Elmarad a nagy kaland. Mert megijedt...

– Nem jó ez így.

A vén kalózkapitány szólalt meg Bibi háta mögött.

– Tényleg nem – bólintott Bibi, észre sem véve, ki beszél hozzá. – De hogy javítsam meg?

– Hát hogy legyen, hogy jó legyen?

– Mennünk kéne a Pitcairn-szigetekre, az óceánon át... csak hát a viharok meg az éhezés, a skorbut...

– Ha el akarsz menni moziba, de esik az eső, mit csinálsz? Otthon maradsz, vagy viszel magaddal esernyőt?

– Ezt hogy érted? Persze, hogy viszek ernyőt, és elmegyek! Szeretem a mozit!

– Akkor?

– Úgy érted, keljünk útra a Pitcairn-szigetek felé, csak vigyünk magunkkal még egy hűtőt tele tejjel meg tojással a palacsintához? De mi lesz a hullámszörnyekkel meg viharokkal és a kísértethajókkal?

– Azok egyelőre csak a fejünkben vannak. Nem is biztos, hogy találkozunk velük. Ha meg igen,

Bibi és Józsi 9. rész - Szörnyek

Írta: Balla Margit

2016. június 29. szerda, 13:54 - Módosítás: 2016. június 29. szerda, 14:54

---

tudni fogjuk, mi a teendő! Hohó, hát ki itt a vén tengeri medve? Kicsoda a hét tenger ördöge, ha nem én?! Ne félj, míg engem látsz!

Bibi ránézett a kapitányra, aki egyszerre hasonlított kalózra meg a Mikulásra. Egy percig még mustrálgatta, gondolkodott, hogy akkor most hányadán is állnak, majd mosolyogva felkiáltott:

– Hát akkor indulás! Kalandra fel!

Józsiékkal madarat (viharmadarat) lehetett volna fogatni, amikor Bibi elénk állt, hogy inkább mégis induljanak délnek. A hajós az hajós, hiába!

Hajókonyha

Amikor a barátai elszomorodtak az elmaradni látszó nagy tengeri utazás miatt, Bibi igyekezett felvidítani őket. Olyan desszertet készített a vacsorához, amibe mindegyikük kedvencét beletehette, egészséges is, vitamindús is és főleg finom volt! Volt benne túró, mert az Józsi kedvence. Tett bele citromot, azt Feketevízi úr szereti nagyon. Nem hiányzott belőle a cukor, a vén tengeri kalózkapitány édes szájának. És epret is szórt a tetejére, mert azt meg az ő kedvence.

Gyümölcsös túrókrém

Hozzávalók:

400 g túró (legjobb a zsíros), 3 dl habtejszín, 4-6 kanál porcukor (ízlés dolga), 1 citrom leve és héja (de a magja nem), legalább 12 db szép nagy édes eper, babapiskóta, mentalevélkék.

1. Bibi először kézi habverővel felverte a tejszínt a porcukorral együtt (Józsi is segített a végén).
2. A túróat összetörte villával, és egy tálban szépen összeforgatta a tejszínnel.
3. Hozzáreszelt annyi citromhéjat és hozzácsepegtetett annyi citromlevet, hogy finom citromos íze legyen.
4. Beledobálta a megmosott, négybe vágott epreket.
5. Elosztotta négyfelé négy szép kehelybe. Beleszurkálta a babapiskótákat, és mentalevélkékkel díszítette, amitől különlegesen finom lett az édesség.

Bibi és Józsi 9. rész - Szörnyek

Írta: Balla Margit

2016. június 29. szerda, 13:54 - Módosítás: 2016. június 29. szerda, 14:54

Égővígya Rajza